Přineste si domů z kostela svěcenou vodu
a nalijte ji do kropenky nebo malé nádobky.
Postavte ji na vhodné místo a ráno a večer
se můžete označit znamením kříže
a modlit se třeba slovy:

Dobrý Bože,
děkujeme ti za uplynulou noc.
Máme před sebou nový den a my ti za něj děkujeme.
Dej nám v něm radost a pokoj.
Ochraňuj nás a buď s námi.

Kéž žijeme
ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého.
Amen.

Dobrý Bože,
děkujeme ti za uplynulý den.
Máme před sebou dlouhou noc a my ti za ni děkujeme.
Dej, ať si odpočineme a nabereme sílu k dalšímu životu.
Ochraňuj nás a buď s námi.

Kéž žijeme
ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého.
Amen.

Můj křest

dopis rodičům

Milí rodiče,

děkuji Vám, že si děláte čas a čtete tento dopis. Je určený Vám rodičům, kteří doprovázíte své děti na jejich životní cestě. Bez Vás by se děti ztratily v životě a bez Vás by se ztratily i v životě víry, který začal svátostí křtu. Možná jste si tehdy při křtu pomysleli, jaké to bude, až dítě bude větší, udělá první kroky, půjde poprvé do školy. Čas ubíhá a chvíle, které tehdy ležely v daleké budoucnosti, jsou tady. Možná si ještě vybavíte, co se ten den stalo, jak jste se připravovali, koho jste pozvali, kdo s vámi seděl u slavnostního stolu a radoval se z nového života. Možná vzpomínáte na fotografie z rodinného alba a na to, kde leží křestní rouška a svíce.

Tyto chvíle jsou důležité a je dobré si je připomenout, protože jsou velkým pokladem vaší rodinné historie. Nebyla to „jen" událost uvítání nového života. Bylo to něco mnohem víc. Voda, bílé šaty, světlo a jméno… to jsou důležité věci, se kterými jsme se setkali a které nám připomínají, co velikého Bůh pro každého z nás při křtu koná.

Při křtu jsme ponořeni do vody. Voda přináší život, očišťuje a proniká do hlubiny. Ježíš nám dává život. Křtem dostáváme věčný život, a to je velká věc.

Při křtu dostáváme bílé šaty. Šaty chrání a hřejí, dodávají na kráse a vážnosti. Rodiče kupují svým dětem šaty, oblékají je a těší se z toho, jak jim sluší. Ježíš nám dává bílé šaty, které znamenají: „Starám se o tebe a chráním tě. Máš velikou důstojnost. Jsi mé dítě a mám radost, že jsi krásné."

Při křtu dostáváme světlo křestní svíce. Život ve tmě nebývá radostný. Náš život bývá často zahalen šerem, starostmi a vinou. Říkáme si: „Kéž se náš život projasní a naplní světlem. Kéž potkáme někoho, kdo život kolem nás prozáří." Při křtu dítěti přejeme: „Kéž chodíš ve světle Kristově." „Kéž je tvůj život plný světla."

Při křtu slyšíme své jméno. Jméno je důležité. Jménem nás volají druzí lidé, když nás potřebují nebo když jsou rádi, že jsme s nimi. Jménem nás volá i Bůh.

Přivedli jste své dítě do kostela ke křtu. Je to nepatrný, ale přesto velký čin, protože je plný touhy, aby ten, který je dárcem života, ochraňoval a naplňoval i život člověka, který je vám nejmilejší.

Z celého srdce Vám to přeji.

Co můžeme společně v rodině dělat?

Můžeme si sednout ke stolu a udělat si na sebe čas.

- Vytáhneme rodinné album a prohlédneme si fotografie křtu. Vyprávíme si, co se ten den stalo, s kým jsme se setkali a z čeho jsme měli radost. Pokud máme schované nějaké oblečení, hračky nebo věci z doby, kdy bylo dítě malé, prohlédneme si je a povídáme si o nich.
- Najdeme také křestní roušku a křestní svíci. Podíváme se, jak vypadají a jestli je na nich něco napsáno. Vzpomeneme si na kmotry a na kněze, který dítě pokřtil. Řekneme si, že jsme rádi, že žijeme, že jsme na světě a že patříme k sobě.
- Na titulní straně je obraz Christiane Hollové a jmenuje se „Já tě křtím ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého." Na obraz se podíváme:
  - Co nás zaujalo na první pohled? Co nám připadá divné? Čemu nerozumíme? Co si neumíme vysvětlit?
  - Proč na obraze převládá modrá barva?
  - Na obraze je mnoho lidí. Mají otevřenou náruč, drží se za ruce a tvoří kruh. Co je uprostřed kruhu? Kolem čeho lidé stojí?

Můžeme si přečíst, co chtěla malířka obrazem vyjádřit.

Na obraze je země a na ní domy, rozsvícená i temná okna, kostel, cesty, zahrady, stromy… Na zemi bydlí lidé. Podobá se některý dům našemu domu? Některé okno našemu oknu? Některá zahrada naší zahradě?

Lesy, zahrady, pole a domy obklopují studnu s pramenem. Tryská z ní voda do čtyř stran a přináší život. Všichni mohou pít, všichni mohou růst, všechno může žít. Lesy, zahrady, pole a domy stojí také ve světle. Střed obrazu vypadá také jako slunce, září na všechno a dává život. Lidé, kteří stojí kolem, vypadají jako andělé. Jsou šťastní, protože mají vše, co potřebují k životu. Mají vodu, světlo, zemi, mají jeden druhého.

Obrazem prochází kříž a přes něj proudí voda ke všem, kteří ji potřebují. Připomíná nám Ježíše, který chodil po zemi, sedával u studny, procházel městy, navštěvoval domy lidí, přicházel k chudým, nemocným, smutným a opuštěným, vkládal na ně ruce a říkal: Chci být s vámi. Přišel jsem, abych vás zachránil. Chci dát svůj život za váš.

Obraz je plný života. Je v něm život na zemi, ale také život na nebi. Země a nebe jsou propojeny křížem, kterým proudí na zem pramen milostí… Uprostřed je Bůh, začátek života, kolem je Bůh, konec života. Takový svět dává Bůh svým dětem. Je to krásné místo k životu.